

מפני

לארבעה עשר

בדיקה

המחשבה האטלית קלה

מאד מהיל הענינים

האלהיים העלולים מעט

בזר השפלה האלה מניח

רוחן אחר דוחן דול מאד לעלות ענין כחותו . התחייב על זה
 כל יום איש מין האדם שלא להתחנך מכח להמליך אחר דרכו וכפי
 מה שדחן השפלה הוא חשב דחן מחשבת להטפיל מלומתו על
 זולתו וכפי מה שקנה שכלו היה קנה סיפלו כשיעור . וכפי מה שדחן
 והתפיל שכלו היה דחן לפעל כשיעורו כלום מצומ להטפיל על
 זולתו הטפיל כפי הנמצא אצל מרבי מדע אויתרון חכמה אצל מעשי ימצא
 אצל לא יתכן הטפיל יב אצל ימצא אצל לא יתכן הטפיל מצא דבר
 כן יין יתן אצל אצל לא ימצא אצל . וכפי דבר חכמי העולם ענין
 השפלה הנכבד העליון לענין שפלה הממון כלומר שיש בו מי שהנכבד
 לו הש' ממון להעביר זולתו כן לא חלקת זאת החלוקה העצמה שכל כן
 אצל לפי היכולת לא לפי הרגל כן יב מי שיוכל להעביר אנשים וצמ
 אצל לא ימצא דבר אצל אצל להעביר עצמו לעצמו אצל אצל כח
 מאד להטיב עצמו ממנו כל שכל יטיב לזולתו ועליו מאד שאלו
 בחכמתו ולא יטלם האלהים לאכול ממנו כן איש נכבד יוכל כן
 שיעלם הש' על כפי בעבור הזה שיש צד בשוכת האלקים אוכל
 השפלה הנכבד בהמצאו דוחן להוציא ח המחשבה לפעל אם לא יאכל
 המן אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל
 קבל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל אצל
 הם כפי מחשבותו הקדמות לקבלת השפלה הוא . לשם יתכן שיהיה
 אצל השפלה העליון מחשבת אצל לו קדמו לו איכרהו להוציא הענינים
 לפעל אצל הנכבד אצליות כוללות אצל כחיות אצליות או מוכרחות
 להקדישם לפעל המועילות על שהמצא המועילות שוכן בענין חזק מרוב
 הכחות ההכרחיות לשם הכחות המועילות שכן שחוק הנע נאליש
 שם הקדמות להכחות המועילות מפת שהאלישם הם הם מלכמה
 הטל אצל שם אצל אלישם העצם שלא ימצא הטל מלכך לענין עליון
 לא יטלן עליו . אצל שכן לעצם הטל מלכך ולא הכח לענין מלכך

[illegible]

זו תרבה אחת כחלקים לחלקים ידועים לפי הדיבור [אטין טה הספר
להוציא המתחילים מעין השם המפורסם] אווה להם דרך חילתם על
שיהיה עקב זה החיבור אל ידועת השם/ הידוע על דרך הקלה השאחד
בדרך חכמת מעלה מצויית אל מעלה מרובה [הנה הערותיך אל
זה לעשות כן אהבת שני חברים מאוהב החסד מכל אחד כפי אסמ
אשר בוסיקליזו אשר הקטע אליהם אחד [הם סתם אל משאלתי
שנים ראובן המושל [א' טק השן יל] וזה כ' מהיות שנים ימים
מוצאים בקטן מהן לפיכך להם מצבה הקדמות כללות מעין חילת
השם הנפד [הערה] אמר אהבת אותם אהבת זאת הכרחות
עצמי לתת זאת אליהם כפי כן הווא [המקום] [החסד] היו טה
כפי להמעיט יאל שיהיה צדקות האמת עליהם נחמתי האנשים
[השליח] להלוי חכמה בלע [אט יודע לזה החסד חילת להם
מאוד ולחמים להם כהיותם שומרים צדקת הספר הזה עד שיבוא
מה שכתב מ אל הצדק השל כפועל אשר הצדקת לה היא מ
מבואה לדי קבלת השם הדבור מפני [אם יאמרו מושל מו ו
המעלה העליונה ה' הנה יועילו טה החיבור להם מן מעלות כלל
שלי שם יועילו [שם] סתרי מרה [שם] מלאת בלא [הנה אם
כן לא יאמרו בערו משום מעלות רב מושל או [אפס שהלפע
הרב מבוא לדי חיבור ולדי חיבור יתכן שיקלו מספר זה דרך על
שיחלקן להדבק בסבותם הראשונה [שם] שיהיה שלם לפעול שמו
על שיוחסו אל להיות כפי [אם יהיו מצד אחד מן האלים [אם
יוחסו מן האלים כלם כן נמצא שהמעלות טה להם מן אל בדי
מהצדדים טאם כפי לפי [שם] אשמו כלם כפי שלי [אם
האמר חכמת נפשי אל נפש אברהם נחן אלים שפי [אחר שהקדמות
דא ההקדמה המודיעה סיבת החיבור אחל להודיע נה טעמי
[מה] אקט שני לעזיב כהודעת שמו להודיע למען ספר שמו כל

אך

יסתבין שמה אירח בעת	שלי נביאים יעלו שמים
זרח מאור של אבן יתנבאו	אולי/ בטא חס וחס וחס
רוח אלים תעלה מעלה	אם תשוב תרחף כלפי המה

ד. חסד

۱۲۰۰

ד' שס"ז

۵۰۰

ד. פ. ה. נ.

۵۰۰۰

וְהָיָה

—م

סוף

—24—

○ ۱۸۰۰

[illegible]

[illegible]

יצאו מפני דברים אלו וישו פרצת הצ' אצלו חן אחר וצו מר
 שפצת עד שיהפך כוונת אל אשה היה לו בתחלה אשה בתחלה
 עד אשר לא ידעו כן ולא ידעו כוונתך בשום פעם אשה תקרא אצד
 כוונת
חלק נ מידן ב כול אמות המעלה חזק כל
 דבר שאדם אפן ואלו צדיק שיפניו אל
 המעלה צולה או קטע שאם לא תפני אזה תהיה פעולת לא תהיה
 לענין ההשגחה אזה על הכוונה ארצון אמתה אני שפסל פעול
 בלעדיהם תקראו פעולת מקטע עד שאפי' אם לא לפעול פעולה הכרחי
 אצל הטבע שאין לו עליה שום כוונה איתן שאם היה אפשר אצל
 אזה היה שמה בכך ולא היה פועל אותה אלא שמון אצל הטבע -
 שהוא ואלו קטע אפס שהוא לו מצד היותו בעל חיים לא מצד היותו בעל
 טל או היצאה מחליף מה שהוא ממוזן מהיותו להיות לו הכרחיות לקיים
 מה חיו וזמן אחר העבד לא היה הפועל צדיק שיפניו אליו כוונה קצת
 משותפת עם ההכרח הטבעי והוא שיפניו אליו שמון המועיל אשר
 אין הטבע מציחולאטל ממוזן המזין אל הפעל הטבעי שאם מצד
 חיותו הוא שיהיה ענין לפי אלו שאפי' הטבע מקטע המזין המועיל
 אפועל מ צדמות כוונה או עפ' שאיט בעל כוונה איתן מקטע צדמות
 הצורה מצדמה המזין המזין אצל שג אצלו המזין כצד פעולת -
 שכוונה המטבע את הטבע היתה לשמו שכל הענין אחר זמן רפי
 מזין ולשמו מן הענין שהוא תמיד כחולת ההווה אפשר איום
 מי שחצי כוונת לחיות הדברים במה המועיל אהפסד ההכרח
 אפס ההווה כל שאין לאי שהמעלה כולה שיהיה שיפניו לכוונת לעצמו
 בפעולת אדם עשה כן יזו תהיה פעולת פעולת בעל טל אצל מה -
 שיהיה הטל המעלה יתר שאם צאיט המפניו אל המעלה תהיה -
 המעלה יתר צולה לפי ענין אצל שמהיה יותר חן חזק אלא
 אם תשתדף קצת מהכונן השליטת המזיקת עם כוונת שמו -
 מקטע אל המפניו אמות המעלה אזה טרע אצל משכיל שאם שהמעלה
 המעלה לו מיוזם צדד פנין שפני היא היות נצח מכל מצד הענין
 האפשריים אדם הפנין היה קל שיפניו מ רצון אלו צדד שכל אמות
 המעלה יותר חזק יותר רצון אדם צדד הפנין מועיל ליחיד ולרבים
 טיפ

חסדי/ או מאן זע אס צו הפך מועל ליחיד ולרבים משועת ה
 הנפשות אלא כן מה שמעית המדנה או חלק מחלקיה או מדעת
 הרבה במידת מכין בפעולותיו למד אשלי דודו אמרן קמא וצד
 צדיות כדי לצדו פדיות הדוד אמרן סדיו אמרן ומועל עד שיציל
 מול מועל דודו מאן לעם אמרן אל מועל היותם טלויים וטקטיק
 וטקטיק בלכום אמרן אל מועל היותם עולים החסדה המפאה ליד
 חיי הנפשות הנצחיים חנה זה האיש בעצמותו כן הצע הוא וכל
 השומעים ודעו אה שיערם וזכרם אל תכלית המכליות במעלה
 זאם מהות כל מועל כולו הוא טוב נכבד וזה המועל הוא -
 שיער מול מה שהיה בעצמו יצירת האדם בשלם השלם וזו
 מהות המועל האחרונה שכל המועל והנפשות שכן היא השלם
 החיים האחרונים הנצחיים שכינת כל המועלות הראשונות /
 והאמצעות היות להן אל כל זאת האחרונה העל ואם הצע
 נעלה הכונה והעלותם נה ואם לא נעלה הכונה והיותם אפוא
 וידוע שאם המועלות האחרונות כולו המצאות משומעת על
 מצאות האדם מכין תמיד להוצאה לפועל ואם תזכר או חסר
 מהמצאות שלא יציל אלה זה האיש הנדון וזו ההווה הנפסד הנה
 יתכן שיעל מזה זה האחר ועל זה נשאר המין כדי שיעל זה ויטלם
 חסדו של זה ואז מצד המכין התפטר למחות המועלות -
 האחרונות קיימת לצד אשלי המין

דחלן דג

ענין ד סימן ד כולו הפך מצאות
 המועלות אין ספק שזאת שכתב הראשון כן מול מצאות המועלות
 כולו פועל המועלות היא מחויבת למוכחת שמתא - ואם
 מצאותם לחלק קטן מחלקי האדם מספקת כן בהכרח היא ית
 נכבדת אצל העם המקל כמו שהוא הכרח שיעצא איש האדם
 אצלם שהוא אפסד שיעצמו אלו הנמצאים וזו דולתם טרם המצאם
 הנה יחזר המצאם יאמר עליהם שם מחויב המצאות בבחינת
 סבתם הראשונה והמצאותם הוא אשכ כיוון אל תכליתם וצד מהות
 מועלתם לפי עצמותם לעמהו איפסד במחילת מצאותם מחויב
 והכחי בסופו בלתי להמצאם וזהו כולו אדעת מאמית היות

את בעל המעלות כמו שזכרנו יראה כי הדבר הוא טעם בעצמו יאמר
עם טוב ענין יתפאר שהטעם זולת הדבר | וזה כי הדבר אם —
היה אפשר להעידו היתה מצאנום לעולה | ואם היה הדבר בלתי
מועיל לו היה מצאנו בעל הפעל כבינה | וכן אכל טעם הדבר
הוא שראוי לקבל מזה היה הורב הפלוג הכח המעלות הדבר
הפלוג ונמצא זה הטעם הוא אלא דבר סתמי המורה | סודות —
המצאות | אמר ענינו בלא דבר הטעם בזה במקום כל סבה
| ואי שהכל שהמחוייב המצאות בבחינת עצמו ית/ שמו הוא סבה
ראשונה לכל המצאות כד יוכל לל הדבר יל והם סבת —
הכחיות כי המצאות נמשך מסבה לסבה עד היצא מהסבה —
ראשונה כל נמצא אחר שאינה סבה לדבר | והוא תכלית לסבת כולם
| והיה כל מה למן הסבה הראשונה אשר לה סבה | מן הנמצא אשר
איה סבה הסבת שמוכפת כלומר עלות ועלוים בדבר | הסב
הראשונה הוא האלה ית/ שמו | | הסבת האחרון שמו העלול אשר
אין עלה לזולת הוא כל האדם הנמצא לו בפועל | שם אשר אין אחריו
דבר זולת | | יראה זה לומר הסתם העליון אשר אין עליו סבה
| והוא העצם או העצם לפי שתי הדעות | ואין המינים אשר אין אחריו
אין | והוא החי המדבר או אמוז האדם שזכרנו חי מדבר את לפי שתי
הדעות הידועות | והנה כל מה למן שתי הקצוות הוא סבה | אין כלל
מלה | אמר | זה ידוע וזה שידוע מעט בלבד | והנה מזה שאין לקי
דבר כל המצאות כלל טעם | ואין יתכן | שם זה | היות המצא | המצא
כלל טעם לאחר שמצאנו הפרעושים | הכניעם יל להם טעם מצאנום
יל מה להם מצאנום את האדם יל יל טעם מצבים להם מצאנו
יל עולם כמו המורה | המורה | אשר כחן אשרי החלצה שפיריהם
שכל מעלה יל לו אורכל סיבת מצאנום | להם החומר | המורה | הפועל
| המבאית | | אכאיון כחמלית היא הסבה הנכבדת שבהן | המורה
נמצא השלש | אם לא היתה המלית לא נשלמה כוונת בעל המלית
| אם היצא נשלמה כוונת | אם כן טעם המורה המורה | המורה
שהוא | המורה | אם שכן אלו בעל המלית כי תראה שזה דבר —
| אחר כן המצא המורה לו | אחר כן המצא לו | ההכח | לקיומו | אחר

[illegible]

היא שנית שפחות טוב שיצורוהו באפחיתא דנפח. מאה שיעטוהו ליתן
שנית עלם ולא יקץ. והוא שיודיעוהו לאחר שנקץ אין עלם הזקנה
זמן העבודות שיסור מהם וישמר בזה מצות קום כבוד שחשב. שהם
העבודות אצלם כבוד מאד. כגון אופן צדק לו להזהיר קום והעד
לאחר שהעבודות סבבה יצב הרב והוא באמת הדומין הפועל
בזמן הבחירות אע"פ כזמן העבודות. אין לו פועל בזמן הזקנה להוציא -
דבר לפועל ואם יש לו מציאות בלב הזקנים הוא לפיכך נבחר אל
במחשבה לו בפועל כי הפח חוש למצות לפועל אזה שהסבה קדמה לעצמו
בכח היא דמחמת הדם [הזקן] דמו קדמאור והוא בלתי חוש חזק שכבר
הוסר אליו עליו כח המרה השחורה שטבעה קד אכלה אפ"כ חזק
שהוא חב העין המורכב מאת אל הדברים הקלים שחזקו כח
העצמות והנדים והאזולא והצרכנים והלעז והדומים להם שאינם
מנוגדים במהותם הם מתים אפי' בזמן שהם חתם כל יאחידן אפ"כ
נעלים המעשים להתמזגה כח קדמה. על כן חלוטו תמעות הזקנים עם
הזקנה. לאחר שהוא כן מה עבודות יעלה הזקן ואם תאמר יול
לחטוא בפיו אלא אחר שהעבודות עצמות בשלשה מקומות ראשונות להם
הפה והלב והמעלה. הם תלמד עונות בזה בחלק השני. ואולם
המצות אשר חלש לקיימם ידוע להן נאמנות בלא אחר המצות האחת
המיוחדת והיא סוד הדבור הכאשרן שבעלמה הדברים וגם העבודות
כלן נאמנות אחר הדבור השני. אכבר אחל כל המורה פ"ק בספר
כל המורה בזה אל הכח פ"ק מורה על המורה בזה. כח רואה
שכל המורה בזה מלויה בלש הדברים הראשונים. ואם לא ישר הדומ
אזה דבר הוא הנקרא ע"י בלא נכח לו דע אפ"כ מלך בזה. ואם
יכפור בזה בפיו זה אינו מספיק להשלמה אע"פ שהוא צד טוב
ורחמני ליתנו מעל. אי אפ"כ להלך מהות ע"י בתבליה ההלך
כי אם בשלש חידות הל' הנכבד ית' והמורא אפ"כ שזאת ההלך
איה ראויה כי אם לא. שהיוון מן שפחה אכאנן אפ"כ שילך שפחה/
אמיתות הדברים על צדן. אישית אכאנן חולשת ע"י חזק הל' ית'
הסכמא ולמסור צוניה ולהקפלה לנצח ולחלף ולמנעק מצי שזאת ראוי
אפ"כ שזויל כל חידות שנות צדו כדמיה אכאנן שחידות הל' ית'

ציפיון אלו חסידים רבים כי שאלו יחשבו כי הידוע איתו השל הנפשו ית/
 לכבוד פניו עזבו את מה שקדם בהכרח להיע' השל נפשות אלו ידו
 לעשות את האוי חסדו ולשמוע שתי השמחות כי זו מקיימת זו וזו את
 זו נפשות האין? והנהל ששניהם צריכים זה זה ונפשות האות עם הקוד
 כי הנפשות לשניהם יחד בזמן אחד. אעפ' שהאות דומה אלף והקוד
 נפשו שהיו הקוד מעט את האות והאות מתעעע והמורע להניע את
 שניהם דומה לשל המניח האין? והנהל יחד. והנה כפי צרכי אדם
 לחסוד קטל וזאת בידעת השל צורך ליחסידים לעדו הפרגות שהם אמ
 לזו היו מוצאי מלחמת כמטות שלם מקום שלם הטבע החזק וזו שהיו
 מחדלים אותם מידעתם שהיו צד הפרגה דומה לעתות המצור
 אלו שהיו בשל האעש. וזה פליחה של זאקן עם אונש. ואחר שור
 כן כש הזה המהלך השלם לו יפסק שום צד אט. והנהל ככל שמו למח
 פריחת במקום המדק לפי הדק והזמן

החלק הב'

סימני אומותם וזוהי חלקו המע/
 לעיניו המטה והשלם ספרי
 חלק ו עין א סימן ס כאל
 הממות כל מטה ומה מן מציא מלחמת
 פה על פי השל כדו של מנה מנה ומה מן
 קלורה בסוד מנה הוא מנה מנה
 מנה אן ונאות מנולחן והוא סוד ידעת שנים אן כח/ ידעת
 כדלית חכמה אומר אולימ כן והנה מדע לשלם מן מנה
 ממות אדם כן הקמות הקצה המושך הוא מבלית המעלה שאין
 מעלה יחידה והוא סוד ידעת השל ית/ אדם תחשוב להגיע אל
 מבלית חכמה והיותך של עבד. וזה כל ענין אל כל חסיד
 אט צריך למעלה ממה מה שאיך האין להיות סל כה מצי היותך
 בעל נאם אלהים אכל דמות אלהים כל מנה המושכים. ומנה
 הכחות היותנות והמבעות והנפשות שלק ענין טומ/ והנה
 הרבה לזו להיות סל כהמה במות אדם והקצה השני הוא מבלית
 הפחיתות לזין אחינו פחיתות והוא הפך מידעת השל ית/ והוא
 החזקה ממה מבלית החזק והוא שום תהיה סל מידעת השל

יה שמוי הרוחק ממט כחלית הרוחק והוא טאם תביה סל מידעת הל
למדי מלכ זל וכל פניו ואין לו עליו לא אמונה מקבלת ולא מושללת הכ
אז כמי לאין לו אלוה ומי שאין לו אלוה אינו אדם וכמו כן דאם יל לן -
עליו אמונה מקבלת טל מושללת אמה חלו בן האמת והעקר לאין
יודע אם קבלת אמת או עקר / ואם היא אמת ואמה עובד אלוה לפי
קבלת אמה עובד אלוה הל/ אמת אט בקורה לא נלצם אכא עבודתך
מקריה כן למולק מדי / אינו היא עקר / אמה עובד מה שאין לו מציאות
לזמ אלוה נמצית עובד על בקורה / אמה חושב לעבד אלוה על כן
ענין גדול למולק / אכא לאמה חושב לעבד בעטור עבודת כן כאו
שחשבו לאם לא תלכט באמת אמה חייב לעבד על הפך עבודת
אשכ אין לו חפץ כן / אך אין השלימות העליון המטקל ממך /
לחביל אלו בלעין האמונה כי דאם בצינן מציאות הל/ חל / יחודו
/ היומ טל מלך / אמת חלץ באמונה מקבלת ומושללת / ואם -
האמונה הכאשונה גלימה עין כל מעלין יהיו לשם שמים ואם
היא חסרה ממך כל מעלין יהיו לשם הפכס / אסור סג טמ כן ד
הוא שמים לפי דרך הכפלת חצו ראשון על עבדו / והוא מעבדו עור
על חצו האחרון / ואנש חצו על חצו / אכצו על חצו / חל / זה על -
עבדו / זה על עבדו / יהא שמו / אכחלים אמת מלכו פאמטא על
שמו / אלה דס תמצו סוד וצ / קיבה בראם / והוא עוה יא שמות
מיוחד / ד מהם סימנש יעקב / ח מהם סימנש יצחק / ח מהם סימנש
חסד / אכחד האמת בלולת ידעת הל/ להא ממת אמת / השלימות
כוללות ימות הל/ שיהא מל / הפח / אהב אחר שחסיור שני הקצוות
הנכב / באמונ אשכ לא נלון מעלימ חציב היות חנה אמצעת
בן שחסימ אפכ שחלמוד חנה מודיע דך המעלימ ההנעם שחלן
בה / ארך המעלי / המנעם שחחן מהם / אפכ היות כל המלכות
שעטת אחר האמונה עלו כן באספר לוח לידעת הל / אסורס זה
שמי לעלם / זה דפי / זה אר / כי כלחחש זה שמו תמצאם לסכ
/ כלחחש זה דפי / תמצאם כמט חעלסכ עמ דאט יעלו חנה / דמ
חחש יא שמו תמצאם לסכ / חחש עוד יא דפי / תמצא חחש חחש
יעלה חחש / אסימנן משה דפיט שים כ מרפמ עמ משה / יהיו לסכ

אשר רצו אחר כן נ. ו. לאו רח. ח. משה רבינו וצפדו |
אשר נ. יה מלכות אלה למה משיב חסדן ימות החמה ארמ |
כחשין האחרים. אלה שהם כעב אחר כך הל/ לעלות כמ ממה
למה לא נבואק לום אב כ זום לעבד מ את המצוא לזולות
זה שהי הם כממות עלה נספד. ואם תעבד מהם לזולת נעם
אמר עובד אלקי אחרים לעל כ נאוי שחממד את הל/ יה/ שהוא ל
לד שהוא כעב לקים אחרים כל אחר כך בממה עלה ואם תלכ
את הל/ הם עבדותך למה של אפיק יתעעל כל המעלה
אחר כוונת שלום התלכ ההיו המיוחד כל תליתוך אפס
בשעת מלך ומתך ומלך אמלך ממשור ואי יטעק הזון =
במלך אמלך אחיו מעלך כ אם במקרה או כעבד לטכ =
האמלך על זה הין ממה לו תלכ כחשין ימות החמה למה
למה לא תעל מעלך על פי הלאהין אפס להחמה נכח
לכ יתר אור עניי כן אם מחלל/ מלך לעבד אמלך
כל ימות אביו האם הם נעים על השלם השלמים נכח
הענין (הזהיר האחרים מה ענינים האחרים האחרים מעל
אז עת בדמיון ההנאות המדמות (המורלות אלה הם כלם הם
(נעוה רוח אשר הם עומדים לעלם כלן כך אכל מלכם הולך
נזין להם שום השפאות בלשע האיש הפרט לא כעבד ולא מלך
כ אם כל קטין מדמה אלה על המצות שנצטוו עליהם כחו
למ נמות הקדמות אלה למה לאם אין הקדמה אין השלם המלכות אחר
אין השלם מושלם אין אמונה נלמה ואם אין אמונה נלמה אין
עמוד קיימת ואם אין עמוד קיימת זין אכול נפדע ואם אין
אכול נפדע לו השלם הנכח אמת מייח אהל כזה מי לא
הולך בשין לא קונה מון ואם קנפו ולא הובאו למד אהקט לא יכלו
ואם לא שמהו כעבד אחר שכלל אם הבע לכן לא יאכל ואם לא
אכל לא יחיה מ. ואם אלו הבע יא תלית כוונת כשאלו נבמות
לוח אביטל ממונע אחר כך הממות אם עלה אחת לעוב
האחרת הקדמה לה כעבד נמצא להפסיד הדאמונה ואם קיים השלם
צריך עוד לקיים הקדמה אה לעל זה חזון כמאמר לא ממה קדמת
ממה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

סבה החזק שכינתם אליסודו קרה בשביל אכל הסבה האומרת לטעם/
אכילו החזק וזה כי היסוד שחלקיו קרובים לחברו ילואם הם הוא והוא הם
בחלקיו וכל אלה היה קל התחבב האש לאויר והאוויר לאש בחלקיהם -
הקרובים אכן האוויר ואש בחלקיהם הקרובים אכן האש
לעפר והעפר ואש בחלקיהם הקרובים אכל העפר והאש התחבב/
קלה במקומם מפני שכינתם תכלית החזק אכל בהמצאות בקירוב וזה
החתיים מן היות החומר על ארבע יסודות חומר אחד האשון לצורפת
בכל אכן קרה ולשונות בעצמן כמותה לזה מפני היות כל עליו -
חומר אחד והוא הדבר בכל שחלקיו כל אומות ארבע אשם הפזר -
שקרה לאומה מיוחדת שפסדה על פני כל האנן לשמה לשונה ולחבר
לפי האשן להיות קרובה לה בשקטתה עד שיהיה זה סבה להיות כפי
החשוב באחרונה מעלת הדבר ליושנה כשתתקבץ האומה המיוחדת
במקום מיוחד שרצה יהיה הקבץ ההוא כולו כל האומות אשר באנן -
אמיה סבה שכלם יחדו האשן מוסכם בעיהם אומיהם כל האומות
מוכרבת בהרבה אחת אחת האשן תכלית הכונה בה להעלות
הכונות מנפש לנפש עד שביאוך הזמן לא ידע בעלי האשן -
המוכרבת אחת דבר היה האשן פאונ/ או איזה האשן פאונ/ שלא יחזק
האשן ההוא לטעם וזה הדבר קרה למעלה האשן שרצה יקרה היות
למי שחבר לכך כוח הקטנים בזה לשונ/ אמרלים כפי שהם יחשבו
שכל מה ששומעים אינו כפי האשן אחת ואולי להיות צריך להאריך יותר
במהני האשונות אומיהם יסלים לאלות בעצמם נבואות אלא שהיינו
צריכים אל אומיהם דברים אלא הקצאות רבות כדי לזכות עשית סתריהם
במופתם כדורים הנה מפסח עד כן כמה שאומה בה בכל לפי כונת קצת
זה הקצטר אשר דעיתם כן

חלק ל

ענין ב' סימן נ' כולו סוד האשן המופת שכל
האשונות הנה כפי הדעות לשנים סליים -
פאונות אומיהם שהפסד אלקי מעט את כולן והיא סבת הצאנן והוא
המוציא אותן מן הפסד אחר שהוא כן אשם כולן אכלו שון אור -
כח שנים אחר שכלל הם פעולתם אצלנו שידוע הוא שהם שנים אכלו
אכלו אשם שנים אכלו מצד מצאונתם אחר שהוציאו הוא הדבר -

[illegible]

המתנות שהיה מעלה מעולם | והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה |
 חיים | שהיה מעלה מעולם | והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה |
 בפירות | והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה | שהיה מעלה מעולם |
 והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה |
 בפירות | והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה | שהיה מעלה מעולם |
 והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה |
 בפירות | והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה | שהיה מעלה מעולם |
 והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה | שהיה מעלה מעולם | והואילומה |

חלץ הר'

[illegible]

[illegible]

עליהם והוא מקום הכבוד אשר התייחס אל הוואה כח שריון כח
אצל אנשי כשרים והנה שם נכל טמא בין הפנים לא יתכן לעולם
להשלים החפץ אשר להמשיך אין הוא שיחטוב בחלום לעשות לו שם
ולא זכרם ההנהגה כדאקל אמר ואלו שזו היא עבודה שלא לשמה וזו
הטל ולזה השיג כל ומענה הכבוד על זה לזה שמוע זה לזה וכל
התקן יחד אצל שם בעולם הזה ענה לו וכל שפיתם מזה לא
שמוע איש שפיתם עליו ואיד העולם כחמו ויפן יא אותם על כפי
לחיותן וזה כלו אצל שריון נפתחו אין המקראות ונפתח יחד פשוט
הנהגה אחר שכן הנהגה מביח אותם להאמין שזה משה ואיש פשוט
כשם כעם נפתח וזהו הפסוק כענין הוא כשמים מונע של מביח
כשם כעם ואחר זה נפתח עליו מה שכל מדרך הנפתח של מה —
מפני שפיתם על דרך הנפתח מורה על חכמה עצומה ויותר מועלת
לזה המיוחד מהותה העלה שהכל נפתח להועיל לכל העם שכן
לפי שיקול הדעת להפזר כן האמת והשקר וזה איש מועיל לכל
הדעת האמת והשקר המיוחד כפי הדבר ששם מה אצל כן
אדם אחר שמועל וזה כל אחד ואחד ששם וזה לכל אחד אצל מקרים
כחם מהם על דרך גמול ומהם על דרך ענין ומהם כלו ואלו אלו —
מקרים ומהם ומהם כלו ענין דבר ואלו עלו ואלו יחד מה הענין
כזה הסיפור המענין לזה המענין כפי דרכי הנפתח המענין ולפי
מכנה ודברים הם דרך העולם או כפי העולם על מה שהוא דבר יודע
שהוא כיוון להשלים שם הקצוות כדברים באדם שאיפשר לעשותם
כזה הנפתח המענין לזה הענין עומד מופתו של האמת והשקר
האמת יא לזה הענין מועיל שכל הענין היה כפשוטו והמעלה
הכלי כזה הוא לזה דבר הענין והענין המביח מהם/ית/בהנהגה
על הכל לפי מעשיהם ולפי דרכיהם ולפי מה שפיתם ששם —
עליהם כפי ואמנם הם המעלה הפשוט למיוחד כזה הוא להשיג
הפסוק הענין אלו מעלות ששם גמולו וענינו וזהו הנפתח —
אף ענין מועיל כחם כפי אלו ששם ופשוט ואלו הפסוק ואלו
כלל זה הענין כחם דברים אלו אלו לענין דעות המענין
אל אמיתם הדברים לזה החבור לא חוטב אלו לכלי שכל הקבל

[illegible]

המעשה שחן לשעם טוב וכל אלה הדברים הנמצא בזה שחן לשעם
חלקים שהם שם קצוות אלה אחת אשך טוב וכל בזה אקללה אשך
ואחר הקדמות שם אלה יחלקן לחלק / ושמא האמצע בין האמת והשקר
אחרי שראוינו המעשה אשר חלקו המעשים לחלקים שיחולט בין אלה
יחבר האמת ואין שכן יחבר השקר אבל יש דברים שאינם אמת גם אינם
שקר איש קרובם אלו האמת ורחוקים מהשקר איש קרובם אלו השקר
והחוקים מהאמת מוכח שהאמת והשקר שני קצוות אשר אין אחריהם
קרב אמת וזה שם הלויות נאמר ואשך שהאמת דבר ששם והשקר
דבר בלתי נמצא על כן המעשה היה אמצעי לקצוות ונחלק גם הוא -
בכוחו וקירובו אל אמת וקרובו הקרוב האחר כולו אמת והקרוב השני
כולו שקר והאמצע חצו אמת / חצו שקר / וחלקיו כולם אמת / וכל שקר
אמת החלקים שונים לזו אמת ולזו שקר אינם מעין החלקים הזאת
וידוע שהדבר הוא המורה על דבר נמצא / ואם הוא נמצא במציאות
כמו שערב בזה יוחס לדבר שם אמת הנמצא שהוא עליו וגם יחבר
שהדבר יבא להורות על דבר שהוא נמצא / ואין לדבר שהוא שום מציאות
כפי הדבר / ואין ייחוס שהוא השקר מוכח שלא הורה עליו הנמצא נפ
מה שערב בדבר / ומה יהיה הדבר שחן להורות על שני נמצאים
יהיה האחד נמצא והשני נמצא ייחוס הדבר גם לחצים יהיה חצו
אמת וחצו הנמצא / וחצו שקר מזה הנמצא / וכן בזה / ומה יהיה
הכל לפי הנמצא והשקר / וכן האמת והשקר / והקללה יבא -
מהשכח בדבר כדמות האמת והשקר / וכן האמת והשקר / וכן האמת
אבל המעשה שלו טוב וכל אלה אין אמת / ואשך / וכלם עליו בזה
כי אם במקרה כמאמר פלוט / ספר אור השלם שיאמר בזה אמת או
שקר במקרה פלוט שחור העשן על הפועל / ואם הפועל אם היה הפועל
הדמות המעלה / על פועל אם הפועל או לאו / אבל אם תאמר / פלוט / עלה
מעלה / פלוט / אינו על זה העשן / אמת / שלם / וכן / אם עלה / אבל האמת
טוב / עלה / או רע / עלה / וזהו על המעלה / שהוא טוב / או רע / גם אל -
הפועל / עלה / טוב / או רע / וזהו על הנמצא / אם נמצא / נמצא / עליו
אמת / נמצא / ונמצא / עליו אמת / שהוא בזה / או להפך / ואם אין
אמת / נמצא / כי אם על נמצא / וזהו האמת / הנמצאים / גם אין שכן

ק' מציאות
ס' דה מציאות

[illegible]

האזהרה / זאת הט

11

[illegible]

חלק ע

ענין ד' סיון כי כלל של מספרים ד' נחמסין
באלו חמש ימים ושלש שעות

חלק ע
ענין ד' סימן א' כלא כלא מספרים דע להמספר
הכלל הוא אופל אחד כל מה שתרצה להשליש
אמרו ואת תרצה למצוא סוד מהות השנים אתה חזק לכל מספר
תחלה כלא המוכח באמין שמספר השנים כלא הוא שכן אחר
שעלה בך הכל שניהם תמיד אם רבו מוכן או בלתי מוכן או
השניהם אל חקיהם וכתביה על לוח לבך כי הוא יגיד לך תעלומת
הפיה על כל פנים והטעם של הדברים הנמצאים בלשון שהם
ממספרו בלתי יחיד דעך עליו והם הם יהיו עליו כל המאמר
שעלה בך וכן וקרה ונצח למטה כל מספר שניהם ועל ג' ש
שכן לתוכך מיד על ידוה וכן היה לי מנין שכן על כן ואר
אם ענינם זה לזה אחד אחד חלף מה הוא המטקל אלא שחלפו
דעך מן הדמיון שאלו תמיד הטובים הנצחיים הנצחיים
כיצד הם למטה נצחית אע"פ שיש איננו מספר שכן ואמרת בלבך
מה מספר יש לי על שכן הענין לי וכן וקרה ואע"פ שיש בלשון יין
וכן וקרה הענין אם כן הטובים שוב ואע"פ שהיא בלתי נצחית
כן עוד מנחת העליון ועלית ממנו חלף רע או ע"פ טעם אלו חלף
ואדם אמרו כלאו שכן שהוא שכן לפי ההפך וקרה למטה בלשון
זוהר מהלכות שמו אמרו שכן אלו הוא בלשון והכוונת בזה
כיוון גדול שאם לא היית מכיר מהות השמן הכח בלתי או
בשאר מקומות יתגלה לך מוח ושמנו מכת השמות וזה כי פיר
די בבלולט בלתי לפי האופן אם לזכר יהיה בלתי יהיה ענין שכן
זוהר אדם הוא בלתי יהיה ענין רבם והם השדים והם היחיד
במספרו שוב כל הופך בין בלתי שכן בלתי שכן עליו יתגלה לך
אזה אם ידע ללמוד שזה השם עכ"ל על בעל שתי עמדות כי

۱۷۷۷

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ענין א' סימן א' כלל סוד השוא' כשהתפרסם
כלל השואה שהשואה דבורים נכחי' ככה להורות כפי עמל
עצמי הדברים הנמצאים על מקרהם ואין דבר כל המצאות חלוא
מה שהוא עצם מועקה והעצם יחול' לחלק' והם עצם נפרדי'
ועצם מורכב' ועצם מורכב' וכן הקרה נחלק' לחלק' והם מקרה נפרד
מקרה דרך' והל' שיונה על העצם יחול' לחלק' גם אחד' גם מורכב'
אין המורה על המקרה ועל כן ראוי לחכמי השואה' על השואה מן
עצמיהם מן מקריהם נחלק' לשלושה כללים עליונ' חלוקה מפורחת
הם רבלי' ארפורים' אשלי' הנכחי' הם השואה' שרבו' כל עמל
מולמ' בעצמו' אשלי' כלל אש' מורכב' ארור' מורכב' אשלי' אשלי'
מורכב' אשלי' אשלי' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב'
שהוא' אשלי' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב'
בעצמם מורכב' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב' מורכב'
רוח הנה יטמנה' שמו' אקרא' רוח' לא מוכח' שמו' חמור' כ' חמור' הרוח'

210

ห้วย

1801

[illegible]

कोश

۱۵۱

1851

חלק ק

[illegible]

۱۰۰

אורח
הנפש
שבת

שהיו שנים להשיג המיוחד כל אחד ונכלל בן א' לז' בענין הן הם ולא
 היה אפשר להשיג כלם היה דבר מעולה ויחידה מאת המצאם אשרם
 נחמ אע"פ איש ולא מצאם זה הכפל בחלום להכניס בלשון היחיד
 להבדיל בין הקדמוני בהם ולא עדיף מה בן נביה לבד ואין טעם מפת
 שמצאם אחרת במקום אחד ולא מאת שפא אחת לקבולת מקומות כ-
 זה יב' מלאכתו הולך לאו (סוד מהסוד) באחרים אהיה זה אשר
 יצטטתו הוא לפועל לעצב ואחרת לסוד יב' לפי חלקי המצאם אשר
 הדבר ואחרת מפת להזמן עוד עתה לעצמו ולעצמו בא הפועל מורה
 על לעהם ועתה העצם לב' חלקי/ ואח' חלקי/ דברים ד' מהם צווי/ ואח' /
 פועל עצמו והפועל ד' מהם עצם על ד' פועלים אהיה מפת
 שהמקלם איש כ' אם ארכזה אהם חיד עתה לזכר או אקטר-
 ארבע חלקים ארבע/ או לקטות כיוצא בזה להם מצות האדם
 שמו זה הכית עתה או אחר. אכל על עשר לא יתכן ואחר שמו של
 צווי עצמו איש עשר דין יתכן אהיה לקיי/ ההוא עתה אך התחלת
 מעת הצווי/ ואח' או תצאור או לאו/ אין שום מלה כ' אם פעם
 או פעם אכן זה שהוא סוד גדול מהגדולים שכל המורה כ' מה
 שזכר בזה איש היקם מן הסוד שאינה צו להעמק ספר-
 המדקדקים אכל באו העשירים ב' לענין העצה אכל דבר מוכרח או
 מועיל אכל כיוצא החטא אהיה עוד תצאור לקצר למי זה הכית בזה
 פליט אכן ארבע/ שמו ולכות למורה / אהיה על/ הקוץ/ להם
 הכתובים יסופו על שמו השמות או הפעולות על/ אומות סופן
 להבדיל בין הקוץ בשמות כיוצא שמי שמו שמה שמו שמה
 שמו שמה שמה / אכפול/ כאמור/ פועל פעולה כמו שצוהתם כ-
 אכפול/ אהיה להפועל/ יחסכו אחר כחן לזכות אכל הכפול/ על/ /
 באו השמות / אכן מבין סוד התחלת שולל הכתובים של שמות
 כ' סופן לעדות אכן סוף הצווי בשלשה הן יב' שמי שמה שמה
 אהיה מורה מורה כל השם אהיה מעלה השל/ המיוחד ית/ אית/ /
 ועוד הפועל מורה על עומד וכן הפועל עומד ולא קרא פועל אלא
 הפועל כפועל בעת הפועל ואם פעולת המורה שמי העד גם
 הוא מורה על העד וזה מושל מושלן ואם יעזר הפועל אהיה

[illegible]

העמדות ההלכתיות קלה להכרעה אם לא יאכל מזה מונע חילוק או

פסוקי דזמרה

חלק ה' ענין א' פלא חסד העלות כל זמן כולם

אזה דברים אלה שמות אפעלות אעלות אפני

מאות השנים קימו כפי ענין כוונת החבור וקלוי (אמר המלות)

לבן הדוב הא-ל-ה-הן / (שם) / בין שהא-ל-ה-הם הדוב / הקדוים

זל' לענינים המבוארים הם מקרים אשר הם המכונים -

בטור זה כמאמר למ חן יצחק לאו תמן אמר כינוי לעולם

וְיָשֶׁבֶת עִמָּם הַיּוֹדֵעַ לְהוֹדוֹת עַל מַהוּת הַעֲצָמָה אֵל

עליונות. אולם תוכן פניה לאורח חיים (א) חזק -

מהן כוונת ענין על שולחן או הלם על אדם הורמים ציפם

לְהַלְבֵּשׁ בְּחַיִּילוֹת נְפִיּוֹת עַל שֵׁמוֹת מַלְאָכָא אֵל אֱלֹהִים

באותה האופן שיהיה עליהן פלג אחד בלבד ואומר האופן יצא ארבעה אן

ה'ס'ל'כ"ח לא הובן דבר מכללן ולא ידעו מהם אל פועל עד שהספיק.

הם רבים אחד אונעם כן א העוהים וזו מעלם חונם—

מבוסס על יחזקאל וצא חזק מן העיר היום ואם הלך

המורה על דבר ענין לא הלאם הדבור לכו"ל הלאה הלאה מן מן

א כ מן העיר כלל העיר שהיה מורה על גומל למען העיר

לדבר אלהים באלות בן רבות מאד אכן אלוהים זו אלו מאד אכן

תתקשר אל אה לאהרן (הבן מרים) מה שחזר אצלו -

כֹּהֵן מְחֻלָּץ הַמָּיִם דָּע כִּי מִיִּזְרָאֵל

שמו. וצאנו בלילה חלקי הדג. ואלו

עשה אלה החמשה פרקי התורה / וזוהר חלקים ראשונים / —

כדמות הנדמות כלות בקנה ומה שיש בהם פנים המים

אחריהם נתקיים עוד לשלש חלקים אחריהם כלל אלה —

החמלה הלבנה לעצור חלקי קטנים פנימים להם אדם החמלה

חלקים אלה הצדדים הטובים. ואלו עוד יח' חלקי זטע' פרטתם להם.

וסימן פאס כתיב חב וזוהר / חלקים גדולים איננו חל חייך -

אסא כ' הוא חייך אוק יאין . (הלאני לן פ' תלמי אור הרב)

האזהרן יסורו אלמך כל ימי חייך כי הם דבר אור הלך הוא

إلا

ועל כן יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
החלק ה' יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
אל החלק ה' יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
כלל ארבעה חלקים / החלק ה' יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
קצת מזה חלק ה' יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
מקום יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
הוא / אם תתפלל בזה קצת יקרא אל יסוף פתח החלומות וזו
אל דעת אלה הוא מיוחד / יסוף לו חלומותיו ולא תהיה נפשו
עצמה עליו בראות דברים עצומים בתחלת החלום / אם לא יחל
פחד / אחרי קצת יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
כלל ארבעה חלקים / החלק ה' יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
האחרים יסוף דעתו / יסוף לו חלומותיו ולא יחל דעתו אל
ידע כפי דעתו / יסוף דעתו אל חלומותיו ולא יחל דעתו אל
ולא יסוף פתח / קצת אם הוא מושלם / יסוף על קצת החלום
המקובל מהלך / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
המחלום / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
היה אחרון קצת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
אלו כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
באותו זמן באור השל חלום כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
לפי הישגת / כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
המתקנה / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
הענין הנכבד / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
עליו / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
במקום קצת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
שכח / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
/ יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
אחרים / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
העולם / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
לעולם / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת
העולם / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת / יחיד בלבד כפי מהלך ארבעה שנים אחת שנה אחת

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وای.

[illegible]

להגלים מן שני מיני כסף אדם שצונו עליהם אדם ודבאר דמטיע יח
 והם סלים וסלים אלה כסף שנים בל/אולה כסף אלה אלה
 והפיל/אסיה עליהם הוצרם והם לא יזכרו עוד בשלם והפיל/א
 הוצרם להם הוצרם ושלחם מאד ששלם דרכה כסף שואם הנפיל
 היודל שואם לצמן ולעץ וטוות נפל אן נעץ/הנפיל/אם על זכר
 כסף של המוכרים ואל/אל דמי/לכס אלה/אל דמי/לכס אלה/אל
 על יסין אלה ילם ידועם ואלה כיון/אחר זכר הרפר הנה הית/א
 גם סבת להעלות/אסיה ולעלות/אלו היה שם קטע אלה/אדיה
 צין להודיע/אלה הם אומות המלכות עם ל עקד היה הפיל/אם
 המהים/אומה/אלה לא יחבן ליהם היל/אומה על אומותם לכה
 שלם ללחם שאל היו מבינים מלח זה הענין האומות העליון
 על כן הוצר/אלה זה כמות אחיות בלתי מוכרת/אומות/אומות
 לחפץ/אלה טעם של מעולה מן הראשון/אומה/אלה האומות לא
 חבן סודו בלתי אלה שהוא יורה של/אלה האומות המוכרת
 אלה לא יודע מלתי נקוד הראוי לו למקדו יכנס אדם סוד ל המלכות
 אלהם סבת כל המלכה סבת או ילכה/אצין למלכה כל המלכה
 סבת סבת לכוונת על התחייב המלכה הסבת אמת אלה
 צין למלכה ל המלכה חת חילכה כיון לכוונת על למלכה
 התחייב/אלה היא אלה לא תהיה הוצרם ללכה בלתי עקד הנל/א
 הידועות ל המלכה על כמותו אלה התחייב אמת כל כח פלי או -
 פלי אלה המלכות כ זאת ההלכה בללה היא הנקראת על פי -
 הקלה האלה המלכות ידועת היל/אומה/אלה האומות אלה היה מוכר
 בלם בעצמו זה כיון אף היה מוכר עליו בלתימות האחרות אלה כן
 בא היל הנקרא ל המלכה מכל המלכה בלתי בענין מורה על/אלה חוזר
 חלילה תמיד/אלה סודו י הודא והלכל יכין אלה כיון סודו
 אחר כמות מיוחד לעת מלכות/אלה ח -
 אלה היה/אלה חת יכר לכה זאת המלכה הלכות לא מוכר כ
 של בענין/כל המוכר/בלם חת בלתי נעזק/אל
 לא כיון בביאית ולא בביאית/אלה חת לם היל אף/פלי אחר
 אומות המקום שאל/אלה כמות/אלה לא כיון אלה לכוונת על היודת
 סבת

[illegible]

[illegible]

۱۲۸۵

[illegible]

יהוה יהוה יהוה
יהוה אחד מפורשין

יְהִיָּה וְהוּה וְהִיָּה

אנחנו ילדי בנה סודות אחרים אלה מפסיג אפס . אנחנו
המכסא עליהן עד סוד נקודת בנה . כמו נשואה כוננית
בנה לנצח להודות עליו בלשון האומנות האומדות לנצח
הל' ית' . אלה למהיה מה לעוררים עליו הפחית להודות

[illegible]

כול סוכה של צדיו בסטטם רבי / מופלג / בפאות / ואל
 המצוה אין לה הפח קטע מתפך / מאלף / הל לפי הנחן / והפ
 המצוה האומרת קדוש מן / לא / כי היא דומה לה מצ המצוה
 וזו המורה / על כן אין אומרת / לא / המורה ולא —
 המורה / לא / והפ נפלה המורה / לא / מצ המורה
 הוא על דבר קטע מצ אחד נפלה קטע מצ אחד / והקטע —
 הוא מתפך כאלף בית אחד נפלה הפח / נפלה קטע הוא
 מתפך אחד / כן מה שירצ המהפך להפכ כאלף בית לעת
 או ללית או יותר כפי אחד / והפ דומה / לא / למורה
 מצ לא יזן / לא / המספר השלם לא יזן / לא / המורה
 למספר / לא / רבים ענין אחד / למספר המצוה אינה יזן רבים
 על מספרים רבים / וזה שלם מה להתקרב דבר אל הצחק / שהוא
 השלם הוא יתר מעולה / לא / מה להתקרב מצוה הוא יותר
 פחות / לא / שרוב יותר חמה / לא / מספר זה הענין —
 למצוה המורה לפי זה החצר ולפי דעת מי לחצר בעצמו
חלק ר ענין ד' סימן ד' כול מלקל האומרת המלקל הוא
 ליהיה מספר האומרת שיהיה בפ' ענינים האחד
 משלם לפי מצאוה כמין אף / לא / שהן האומרת כמין ד'
 אחרים / למספר של שני ענינים שיהיה שיהיה מלקל הצדק
 יקרא ענין לית כמין השלם הנמצא מן אציהם / מן וזה זה —
 וכיצד מן יקרא מלקל / והפ זה הדיון שיהיה / לא / מצ אחד
 / לא / מצ למצוה המספר השלם כמין / לא / אינה דומה
 לו מצ שיהיה שומא משלם מספר האומרת בעצמו / וזו / לא /
 שומא זה / על כן בהחלק יזן כמין יקרא זה / לא / בהחלק כמין
 בל' יקרא זה מלקל / לא / המורה שיהיה הוא ההבדל הנמצא מן
 / לא / מן מלקל האומרת

חלק ק ענין ד' סימן א' כול / לא / חכמים דע מ
 כ' שפ' יצירה / לא / מצא מן דין אחר
 מסמרת / והיו הצדק / לא / ש' למ חקק חזקן לקל —
 המין צדן / ואומרת חקק הורה על החזקת הכתובה בחקיקה
 כ'

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely a form of shorthand or a specific dialect. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. The script consists of stylized, interconnected characters that are difficult to decipher without a key. Some characters resemble the letters 'a', 'b', 'c', 'd', 'e', 'f', 'g', 'h', 'i', 'j', 'k', 'l', 'm', 'n', 'o', 'p', 'q', 'r', 's', 't', 'u', 'v', 'w', 'x', 'y', 'z' but are highly stylized and often combined. The text appears to be a continuous passage, possibly a letter or a short story. The ink is dark and the paper is aged and slightly discolored.

[illegible]

[illegible]

325

אין לך גנות אחת מראיותיה הוא החלק כמין בעצמו האדם
 לך על הצורות אחת אחת מלא למה שאתה שאל זה החלק
 הצורה שלם בתוך ההוא להקרא אות מורה מחשבה ומה אצל
 הדיו לא יקרא אות אלא לא יקרא חסר האות אלא האות מכל
 לו מציאות בלתי החסר אין לו שם אחר והנה לשם זה אות הוא
 שם האין לא שם אחר לזה אלא אין כולו אישים פרטים ושלם
 בהכרח על צורת אות בתוך החלק החסר הדיו יקרא לו אחר
 שם פרטי נוסף על השם הכללי אאות האות בלתי שם האות
 שמו האחד הכללי אות מצי בפעל וזו השם הפרטי אצל שם
 מלא ואם לשם הפרטי הוא אצל הכתוב מהכל הוא אצל הכל צורה
 לחסר בצורה מכלל קיים הפרטי היה נוסד והקיים הוא השם
 והיה והפסד הוא צורה כל שורה לו מקרה ההויה מקרה ההפסד
 והפעל צורה אות כיון הוא אצל הנמצא מה שהיה כח אל פעל והוא
 הסופר צורתו בעצמו והיה השם כמין כל אמצעות פועלם שם
 חסר הסופר צורת האות שם כחון ונמצא והכלית הוא שיבין
 הכלה הקודם כוונת השם על שילוף על ד זה הפעל מה שהיה
 בלתי אצל השלף האין דע שלא כוונת הפעל וזה הפעל
 כולו הכלית אחר שהיה כן אם לא מלה כוונת הפעל לא
 שלא כוונת כוונת ולא הפעל אלא הכלית האחרונה אצל היא האותיות
 בעצמן אמנם למען התבאית ההיא הויה השלם לסופר
 המלכא להוסיף צורה על צורה כדי להשלים כוונת אלת כח
 קדום לחק לאמין להבין מהנה כוונת היא ענין התמללה
 המקור העוספת על האות או מאור התמלה הנמצא וזה כיו
 להעמק מה שהוא חזק על ספר מהספרים מקומו ולחזקו עוד
 בזה המלך כן וידוע שבאותיות אין להם תמלה בעצמם אלא
 כן נח השלם על השלם צורת מכלל הפה להמציא האותיות
 במציא צורות מציאותם הנמצא בספר והולמו לאותיות קדומות
 מוכות על תמלולם במציא בעצמם אין הספר על הפה ואם
 כן המתמלה בלשם הם אותיות הפה אכתוב הם אותיות
 הספר והלחץ על זה שהיה מקום התמלה החולקות כי לא

[illegible]

על כל קצין או שליח או שופט או שופטין לפי המורה
המשפט האנוני יוצא לעולם ולקח האל נאמרה במ חוק אבולק
החיל מאמצע המורה וכן בענין איתעלה חוקן עמ
השלימה מעט מעט עד שהשלים אוווקן לעלה ואחר
השלים השתתפה עד האוון פעם אחת ולאו תבדיל בין שלימה
הא לשלימה האוה הדן כן אם שלימה אחת קצרה או
ארוכה אן כן האות של השם אכן הא שלימה או
בין הא לאות השל. בהיפסם יש לך יכולת להשלים ב שלימות
כלי מבטא ולאו יותר אבולקם כל -

טור אטור יש לך רשות להשלים חמל שלימות ולאו יותר אטא פחות
מן ה הכלות כן אום שפטה או טעיה ביוז מזה הסוד שום
אל האל הטור שהוא עד שתאמרו כראוי אבמות החוק
הנמשך לעלה כן כחוק הנמשך למטה אמשך כח העליון להדמין
כך אבסוק לאולמעה ווא למטה אולא משרפה אמצאת כח

הפעם האמצעי אבני ממשך
כאשך מהשמש אל הימין
אכן מהימין אל
השמש

גלא מל לסבלן ואפי

ההוצא תמצא הדבר בכל

אומר להוציא עוד פעם אחרת

כדמות כצנין אלוט על דבר זה נצבת בידה אמה אומסין להודיעך -
לכך ידוע הוא שאם אחת חכם מן הרמזות מבין הסוד כלו אמר
תמצאן לשלך חלש כחכמה או כן בלה או בענין חוקים בהכלי הוא
אול תוכיח זאת כי מסיף לחטוא אדע שטן קץ של יזה לקץ של ה
מל להשלים כה שלימות ולאו יותר אטאכר טלוא תפסין כחתי לז
ביטור ולא במחשבה אן כן ה לו אכן ו זה דן פחות מכה כן -
דן לקץ מל להשלים אחר טרמות לך זה אודיעך עוד סוד השם
העל העל האעיל אום חרם להתחיל מ לפי המדות העצמות
הרשות ביק אהם י נאמרה הקדש לנאמרים און

• מתקדם בעקודם • כולל הוא עומדים ועומדים אחד הופתה
 יודין מתקדים אלהות אלה (לשונות אמות) • לתבנה הוא •
 ואלה הם / אלה לטוב • אלה זה אמה לטוב נכתב למעלה • הנה
 פקדונות לך סוד אמת הוא / אסורין בתבנית הקטן לפי המורה
חלק ט סימנים אומותאן / היה חלקיו ד' אעשה ד'
 אלהם צדק • חלק סימנים א' ענין
 זו סימן ד' חלק כל המורה בלשון
 חכמים כעם אמת להלשונות הספאין • אכתב ד' חכמים
 אכן הנקוד שנה יתכן אמת זה שיהיה חלק חלקי הטבע
 הכללי בלשון אמת אן הצדדים לא בלשון ולא כוללת לשון
 ואומרים מה שנה אמת נכתב או כעלה נא בלשון אמת על דרך
 לכתוב אמת החכמים • מה לראות להפטר • אלה הנאמר אן חלטה

[illegible]

7

[illegible]

[illegible]

חל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

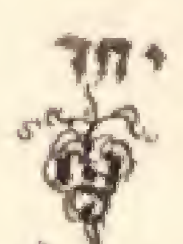
שקר המצאות האמת כן - ארמון איגמלך שם מצאות ימות
לעולם אט הוא חמור נבם כונן מן האלפתיים פעם נטה לחוק -
אלמח מצאות מה להליך השל - אפעם נורה ל דב מאן און
שם מצאות לפעול אפעם לחלב של מה להליך הוא אבן האמת
און ימות נולד - און ההליך המדומה לילית היא מטלה -
אמלכת ב הליך ואיתת נמצות אהא אבה טא
ההליך המדומה העכ השלחת אבה מחות נבה מאה המנהלים
אמלתיים יבול המות אבן אמה יא לקים דמעה מעל א פטר
אחכפת נמו יסיר נא/ ב סוד השל קלה אחר העלון - אמנן איון
צא אלוט אכמה בלעך ב מעלת המלכים איתנוש זה על זה הדם
אחז מאד כפי כח איל איל אפי חזק רופ אחר השל לפי חס
ליוור לבוסר המונע השל ב אחר אחר נלמה יתרה אחר אחי
הצול אקטון לויס פצחות אכנול נעלה ב מעלת המדופים
הנבאה צולה אמעלם המדופים החכמה אמעלת הנבאים -
אמחכים צולה אמעלת הנבאים המדלגים נבאה אהשלחים
מעלים מהם אמלעם חוק שם נכד כזי לומת להם יתח אחר
מעלים מכלם "

חלק סימן ה' ענין ה סימן ה' כולו צור הכח השלם המע
למד אחר - למ לפעל הוא למ אוסכר
אומרו על כפי ענין נכד אפי/ על ימי ענין יסוד מהיסודות
כאמרו ב לפעל ימיר יקן אענין הוא ענין מי לל לו מספר
בצמח מעלה או בענין כלם או נקצת אהא למ דומה לעכ
קיסת גב אפנ להעיר לוב ההם פקד מלל אכניח נכס
להלפיד אותם ביד - אכד ימצאו בלפיד לקטות האומה -
למיס אחת במלית האלנה אחת במלית אחונה ככד
ואם אמלעים בנפס מתרחקים מזה חזר אמתקנים אל לפעל
אן מתקנים זה אמתקנים ממה שהוא ככד אהשל טה העוק
האיל אהענ האמון גבול מלכות כ האון במלית העל -
אעכר להוא הענ האמון במלית העמית אמלך נלפע -
עלר להלית איל אהאיל אהאיל אהאיל עז רגיל השלם

הטוב ליה הישר ואמרונו יצא לעד לפרנסתו וכן העבד וא
יעזר שום לפי כלותם לאין לו אלא טובה הכרחי לחיות סו
ולפי זה המצאות המצויי כאלו העל קח לו עמל ער
הארץ והלפני המולד שלם כלפי האדם כי כללו אליו קל
הכא מן הפחד שהוא סוף הפחדים והלפני המולד המולד
מן המולד כל ושלם כל המינים כלל הידו וברזים באדם
אלו היה העולם שוק לאלה חוקים למולד כל נסד ואמול
בזה נסד ואמול אמר כי עתה קצת נסד וקצת אלה
נסד אמר שכלי שכלי כלפי אדם אשר שכלי שכלי על
המולד לקלו כל אין מוש כל המלפני אכן המולד כלות האל
כלותם ליתחיהו כהדקו כל לקל כל ער ללוב אל כל
כמותו יצא הטל שלם העל כלפי כל על של הנפח אלה
הכל הדבר כהדקו כל אלה כלפי כל הדעות והדעות
לפי על הדבר ההלכה על כל מקומותיו והלפני ההוא
בהנפח יצא מקלו כלל יאמר מועלים לקל אדם ער
הכל כלפי ער מוש כהפך המולד הנל כלפי אלה
לכלפי אדם על כל האמצעים ער הכל אדם החוק
הקטן ההוא אל העל לשם הוא כלפי אדם המולד אלה
להתעצבם יחטו ילעטו כידת המעלות והללו כלותם
אמר היות האדם מורכב מכלות הדבר יחייב
ליתאם כלפי כלל אלהות ההוא יקרא כלם הלכה שכלת
עלמם ילד כלפי ער ואין יחייב להליון ילד אלה
לכללם ללל אלה אלה שכלות כלמות מדומה כמות
למולד יקרא הם ההוא כלל מולד או כמותם אמר
לעצמה להמין להמולד מולד יחייב להמין עליו מהמולד
באחמה המולד ער המולד המולד המולד המולד
כל מולד אלה אלה יהיה הדבר המולד באמת מעלה מל
מולד אלה אי אלה לאמת דבר כלל למולד לפי כלל אלה
כל שכלת ההלכה דמות כמותם לעין החומר והצורה כל
ההלכה חמך להמין להמין חמך ללל אלה יעזר הדבר

השפעה לאיך קצת העת' ואפי' רבי השפעה יצחק השל את
המדע | הסופר לזכר ולחבר לפי הזמן ואפי' המקום ואפי' הדור ואפי'
הנפא המתעק בלשון מרת הנפא
הנה כב' סיימת לחט' לך מה שהנחת השפעה העבר לזכר
ע' ולפניו מקצת לפי כחי וכפי היעוט שכלי וזכר מעל
מה שגמר השל וקלוח כל הענינים בעצמה חלקים
ועל מספר החלקים הקטנים לה' . ועל מספר הענינים
| סימנים באותיות לה' | סימן כל שאלתם מדע ועל
חלקים גזולים | סימן ענינים | סימן
מעיד על מדע | הוא חז' .

גמי | זה סימן
של
הדבר

אבגדה וזחטי כל בנסעפ' עקרשת
תשרק הוה והיה ויהיה אבגדה אבגדה
אב אבגדה אבג אב אבג אבג אבג
" אבגדה "

תם וגשלם ספר אור השכל | בעזרת יוצר הכל

